

Sygn. akt. I C 64/15-upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Dagmara Nieścierowicz

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) w W.

przeciwko D. Z.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 64/15-upr

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. w dniu 09-09-2014r. wniósł pozew w postępowaniu upominawczym przeciwko D. Z. o zapłatę kwoty 1 162,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji z dnia 06-06-2013r nabył od wierzyciela firmy (...) w L. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej przez pozwanego z (...) S.A w dniu 07-12-2007r. Z dołączonych dokumentów wynikało, że (...) S.A w W. w dniu 18-07-2003r zbył swoje wierzytelności na rzecz (...) w L..

Powód pismem z dnia 21-01-2015r wezwany do wyjaśnienia w powyższej sprzeczności dat pottrzymał swoje stanowisko.

Pozwany na rozprawie w dniu 31-03-2015r. nie stawił się i nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Umową z 18 lipca 2003 roku (...) S.A w W. był swoje wierzytelności na rzecz (...) w L..

Pozwany zawarł umowę z (...) S.A w W. w dniu 07-12-2007r

Umową z 6 czerwca 2013 roku (...) w L. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...) w W..

(dowód: oświadczenie o sprzedaży wierzytelności k 11, umowa pożyczki k 5, umowa sprzedaży wierzytelności – k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić. W ocenie Sądu bowiem twierdzenia powoda i przedstawiony przez niego materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego należnościami dochodzonymi pozwem mającymi wynikać z dokumentów przedstawionych Sądowi do oceny. W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd- jeżeli nie ma uzasadnionych

wątpliwości- zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W przedmiotowej sprawie wątpliwości sądu budziły podane okoliczności w zakresie legitymacji czynnej powoda albowiem zgodnie z art. 509 k.c. przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać (tak też E. Łętowska, System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 904). Z podanych przez powoda informacji wynikało natomiast, że (...) w L. nabył wierzytelności od (...) S.A. w W. w dniu 18 lipca 2003 roku, a wierzytelność P. wobec pozwanego powstała 07-12-2007r. Powód wezwany do wykazania nabycia przez jego poprzednika prawnego (...) w L. wierzytelności powstałej w roku 2007r dalej powoływał się na cesję z dnia 18-07-2003r. co wyklucza nabycie przez że (...) w L. wierzytelności z umowy z dnia 07-12-2007r. zgodnie z art. 509 k.c. ponieważ w dacie cesji pomiędzy (...) S.A. w W., a (...) w L. wierzytelność powyższa nie istniała, nie możliwe było również przewidzenie jej powstanie w przyszłości czy też jej wysokość, wymagalność itd. Z jednoznacznych poglądów doktryny i judykatury wynika natomiast, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (tak trafnie SN w wyroku z 11 maja 1999 r., III CKN 423/98, Biul. SN 2000, nr 1, s. 1), a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność [art. 509 k.c.] co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda [art 6 k.c. i 3 k.p.c. w związku] reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, który wręcz domagał się rozpoznania sprawy bez jego obecności [pismo z dnia 13-02-2015].

Mając powyższe na uwadze zaistnienie obydwu negatywnych przesłanek wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo z art. 399 §2 k.p.c.[wątpliwa podstawa faktyczna jak i niezasadność w świetle norm prawa materialnego -art. 509 k.c.] powództwo powoda podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.